

deri staar der blot simpelt hen, at Sogneraadet skal opgive, hvem der driver fri Næring, men dette Begreb opfattes forskjelligt. Saaledes opfatter f. Ex. En Kreaturhandel som fri Næring, medens en Anden ikke opfatter den saaledes, En opfatter Høifløgjerning som fri Næring, en Anden ikke, og derfor komme de mest forskjelligartede Bestemmelser til at raade. Der er jo en Mulighed for, at dette kunde ændres, men det vil aabenbart nok kunne ske ad administrativt Vej, og det er derfor ogsaa kun en Mindelse, jeg her tillader mig at give den høitagtede Finanzminister om at rette dette, som dog forekommer mig ikke at være aldeles uretteligt. Endelig skal jeg bemærke, at hvad der for mig er det Vigtigste og Noget, som forekommer mig at være det mest Forærgelige ved Bygningsafgiften, er, at naar en Mand f. Ex. driver lidt Handel, men hovedsagelig ernærer sig af Landvæsenet, saa bliver han beskattet af hele sit Stuehus eller dets Assurance-sum, ja, endog efter hele Gaardens Bygninger, dersom de ikke have forskjellige Nummere, og Stuehuset ikke er assured for sig selv. Jeg har derfor allerede i Udvalget tænkt paa at foreslaa en Ændring, der skulde gaa ud paa, at han kun skulde beskattes af en saa stor Del af Bygningen, som svarer til den Indtægt, vedkommende Næring giver ham. Lader os f. Ex. sige, at en Mand har en Indtægt af 1,200 Rd., og at 400 Rd. deraf ere en Indtægt af Handel, saa skulde han kun beskattes af en saa stor Del af Assurance-summen eller af Bygningernes sammenlagte Assurance-sum, og der skulde kun opmaales en saa stor Del, som svarede dertil, men jeg har jo ikke nogen Mening om, hvorvidt den høitærede Finanzminister vil gaa ind paa en saadan Ændring. Der findes i denne Henseende en meget stor Uffik Sted; jeg har endog hørt, at et æret Medlem, der tidligere har været Branddirektør, har oplyst om, at han i denne Egenskab ikke har opmaalt en eneste Gaard, thi, siger han, de ere frie for Afgiften ifølge Anordningen af 1802, selv om Vedkommende driver Kreaturhandel eller Hvilket somhelst; det staar i Anordningen af 1802, at alle Bøndergaarde, Hovedgaarde og Alt, hvad der overhoved er beskattet gjennem Hartkornet,

skulle være frie for Bygningsafgift. Derfor har det virkelig ogsaa for mig været en Gaade, i Kraft af hvilken Lovbestemmelse man beskatter Bøndergaarde og overhoved de Eiendomme, hvis Beboere ernære sig af Agerbrug, og da jeg, som sagt, hører, at der her er en Branddirektør tilstede, som mener, at det i Kraft af Anordningen af 1802 ikke bør ske, saa kunde jeg ønske at faae nogen Klarhed i denne Sag. Jeg skal slutte med at sige, at, dersom hele den Bevægelse, der har været reist paa Bygningsafgiftens Omraade, kun skulde føre til, at vi fik dette lille Lovforslag, som ganske vist er et lille Skridt fremad, og dernæst til, at vi satte Skat paa alle Bygninger, hvad jeg hører, at Finanzministeren muligvis staar i Begreb med at ville gjøre, saa vilde jeg anse det for et daarlign Resultat af denne Bevægelse, men foreløbig kan jeg ikke Andet end paa det Bedste anbefale dette Lovforslag, da jeg føler mig forvisset om, at man efter det Standpunkt, hvorpaa Tiden nu er rykket frem, ikke vil kunne naae Mere, og da det dog er Noget at opnaa, at omtrent to Femtedele — jeg taler kun for Landets Vedkommende — blive frie for den nævnte Afgift, og det er dem, der mest kunne taale at blive frie. At der kan være En og anden Enkelt, som ogsaa kunde trænge til at blive fri, men som ikke kan blive det, kan naturligvis ikke tilintetgjøre Lovens Betydning.

J. M. Mørk: Ligesom jeg allerede i sin Tid udtalte min Sympathi med et Lovforslag, der var indbragt af de ærede Medlemmer for Randers Amts 2den Valgfreds (Nee) og for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds (C. B. Rimestad), hvorover der blev nedsat det Udvalg, som nu er fremkommet med dette Forslag, saaledes kan jeg ogsaa udtale min Tilfredshed med dette Forslag, idet jeg anser det for heldigt, at det bliver fremmet som en videre Udvikling af hint. Men, ligesom jeg ogsaa den Gang udtalte mit Ønske om, at der for en vis Retting af Bygninger blev ydet endnu nogen mere Begunstigelse, end man haade den Gang paatænkte, og end det vil ske efter de Grændser, som nu ere stillede, saaledes maa jeg ogsaa her udtale, at jeg anser det for rigtig, at man er endnu noget